

Behrsaines deenu ritmi

1990. gada maijs

JUBILEJAS RINDAS

Vispirms paldies visiem, kuri strādā pie mūsu avīzītes «Bērsaines dienu ritmi» izdošanas. Tā ir sevišķi interesanta mums, pensionāriem, jo citādi nemaz nedabūtu zināt, kas notiek kolhozā. Neuzzinātu ne par cilvēku problēmām, ne par mūsu saimniecības vadības nodomiem.

Ir jau gan arī nepatīkami rakstiņi. Es domāju, ka autoriem nevajadzētu iznest savas personīgās kildas kolhoza ļaužu apsmiešanai. Ļoti gribētos kaut ko vairāk uzzināt par mūsu Tautas frontes darbību. Vai arī mūsējie atbalsta tautas atmodas kustību?

Tāpat maz rakstiņš par de-

putātu aktivitātēm. Interesanti, kādu nostāju ieņem mūsu kolhoza bijušie komunisti?

Nav pamata domāt, ka avīzīte vairs nebūtu vajadzīga, ka tajā vairs nav ko rakstīt Rakstiet par visu, mēs gaidām!

Ar cieņu
M. BERMAKA

Lantos

25.

Godājamie bērsainieši, «Bērsaines dienu ritmu» lasītāji! Jūsu rokās nonācis mūsu ciema avīzītes 25. laidiens. Maijā, reizē ar pavasara sauli un ieviedu laiku, ir mūsu informatīvā biļetena dzimšanas diena. Tāpat tas šobrīd nodzīvojis jau divus gadus ilgu mūžu. Es apsveicu ne tikai mūsu izdevuma veidotājus, Bērsaines ciema ļaudis, kuri avīzītei kaut ko uzraksta, bet arī tos bērsainiešus, kuri glītos vākos saglabājuši visus mūsu izdevumus. Viņu īpašumā tagad ir bagātīga preses kolekcija, kurā atainota ciema dzīve, sākot ar 1988. gada maiju. Paši zināt, cik vētrais bijis šis laiks. Ir ko pārļapot, ir ko salīdzināt. Domāju, ka tas bērsainietis, kurš ar «Ritmiem» pēc lasīšanas iekur krāsni, ir daudz zaudējis, un ar katru turpmāk aizmestu eksemplāru zaudēs daudz vairāk.

Patīkami, ka daudzi bērsainieši apzinās: sarakstīt avīzīti, pie tam veikt to sabiedriskā kārtā, nav nieka lieta. Laikam jau tādēļ esam palikuši tik maz, daudzi agrākie rakstītāji kļuvuši par pasiviem lasītājiem. Cerams, ka neļausiet man palikt vienam!

Katra eksemplāra ražošanas izdevumi (redīgēšana, mašīnraksts, korektūru lasīšana, maketēšana, burtliča darbs, avīzes salikšana, novilkšana uz plēves, attēlu pārfofotografēšana, montāža, iekodināšana metāla plāksnē, iespiešana, iesaiņošana, kā arī pīra cena un tā sagāde) ir apmēram viens rublis. Pie tam izmaksām ir tendence augt un tas pamazām arī notiek.

Taču ne jau tikai par skumjām lietām svētku reizē būtu jārunā. Kamēr mūsu avīzītei būs lasītāji un kamēr kaut vai kādā ceļā kaut kur spēsim sadabūt PSKP monopolizēto papīru, tikmēr «Ritmi» pie jums nonāks tāpat kā līdz šim.

Piekrītu daudziem lasītājiem, kuri aizrāda, ka nebūt ne visi laidieni mums izdevušies vienlīdz interesanti. Man pašam vislabāk patīk pērnā gada jūnija un decembra avīzītes. (Bet cik rakstus vai idejas Tu, mīļais lasītāj, esi uzdevājis kopējā interesantuma labad? (Vai Tu apjaut, ka A. Kangara paguruma brīdī «BDR» pazudis kā uzēns smiltis? — J. Motivāna piebilde). Katrā ziņā es vēlreiz gribu apliecināt tikai to, ka kritiskā nozīmē pieminētie cieminieki man nav bijuši un nebūs nekādi ienaidnieki, uz viņiem es neturu jaunu prātu. Ne jau es, bet katrs pats ar savu dzīvi un darbu «ieraksta» mūsu lapiņā un ciema dzīvē aizvien jaunās rindas.

Visbeidzot es apsveicu arī Gaidi Doķi un nezinātājam atgādinu, ka tieši Gaidis uzņēmēja vispiemērotāko kolhoza emblēmu un avīzītes galvu, kas tāpat jau 25. reizi aiziet pie lasītājiem.

Jāatzīmē arī tas, ka «Bērsaines dienu ritmi» iznāk vienu reizi mēnesī. Dzīve patiešām rit ļoti strauji un dažs fakts dienu ritējuma šķiet novecojis. Bet tomēr ir cilvēki, īpaši vecie ļaudis, kas to dažam labi zināmo citādi vispār nedabūtu zināt. Un, ja jau reiz esam norunājuši tādā veidā rakstīt savu ciema vēsturi, tad operatīvitatē greķi ir jāpiecieš. Lai mūsu avīzīte būtu kā labs draugs katrā ģimenē, kas «BDR» lasa!

AIVARS KANGARS

Ticam R. Bernim!

Aprīlī bija beidzies mūsu kolhoza valdes priekšsēdētāja Roberta Berna pilnvaru laiks. Tamdēļ kopsaimniecības ļaudis pulcējās uz kārtējo kopsapulci, lai ievēlētu valdes priekšsēdētāju uz nākamajiem trim gadiem.

Tūdaļ izvirzīšanas sākumā autobusa šoferis Jānis Tiliks ieteica par priekšsēdētāju atkārtoti izvirzīt Robertu Berni. Pēteris Purgailis savukārt domāja, ka labs kandidāts radošam darbam varētu būt arī būvdarbu vadītājs Atis Paegle. Tad vārdu lūdza Māra Lūse un ieteica saimniecības stūri uzticēt automehāniķim Atim Kezikam.

Pēc tam sākās izvirzīto kandidatūru apspriešana. Pirmais ar savu darbības programmu uzstājās Roberts Bernis. Vispirms viņš pastāstīja par paveikto aizvadītajos trīs gados, tad ieskicēja kopsaimniecības nākotnes metus. Runātājs atzīmēja, ka notiks lauksaimniecības un rūpniecības privatizācija. Turpmāk Bērsainē būtu vēlams izveidot pašu sabiedrību kooperatīvu. R. Bernis atzina, ka arī zemnieku saimniecību izveidošana ir pareizs ceļš. Samazinot kolhoza apjomus, ir jāsamazina arī strādājošo skaits kopsaimniecībā, jāsarucina pārvaldes aparāts. Kolhoznieki saņēma informāciju arī par to, ka republikas Ministru Padome iedalījusi 200 tūkstošus rubļu jauna feldšeru un sadzīves pakalpojumu punkta celtniecībai.

Nākošais runāja priekšsēdētāja amata kandidāts Atis Paegle. Viņš atzina, ka neesot gaidījis šādu sapulces pavērsienu, norādīdams, ka viņa darbības aicinājums ir celtniecības jautājumu risināšana. Vienlaicīgi A. Paegle atzina, ka viņš tomēr cīnīsies par ievēšanu.

Pēdējais pie vārda tika Atis Keziks. Sīrsnīgi pateicies visiem kolhozniekiem, kuri nolēmuši atbalstīt viņa kandidatūru, A. Keziks no vēlēšanu cīņas atteicās.

— Uzskatu, ka strādādams par automehāniķi, došu «Bērsainēi» vairāk labuma, — tā teica A. Keziks. Divus iepriekšminētos kandidātus ierakstīja 229 biļetenos. Balsu skaitīšanas rezultātus paziņoja komisijas priekšsēdētāja Vija Auniņa.

Robertu Berni par mūsu kopsaimniecības priekšsēdētāju gribēja redzēt 144 balsotāji, par Ati Paegli nobalsoja 41 cilvēks. Pieci biļeteni bija nederīgi, bet 39 sapulces dalībniekiem nepatika ne R. Bernis, ne A. Paegle un viņi svītroja abus uzvārdus.

Ar jaunās speciālistes Inetas Daillidjonokas apsveikuma nelķēm sākās Roberta Berna otrais ceļiens mūsu kopsaimniecības galvgalā. Balsošana apliecināja ticību.

ROBERTS ANATOLIJA dēls BERNIS

R. Bernis ir dzimis 1958. gadā Rīgā. No 1965. gada līdz 1975. gadam viņš mācījās Rīgas 10. vidusskolā, pēc tam studēja Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā. Tur 1980. gadā R. Bernis ieguvis lauksaimniecības procesu inženiera mehāniķa diplomu. Pēc augstskolas jaunais speciālists sāka strādāt kolhozā «Matīši» par inženieri, vēlāk — par galveno inženieri. 1987. gada aprīlī mēs R. Berni ievēlējām par «Bērsaines» valdes priekšsēdētāju.

R. Bernis ir precējies, viņa sieva Skaidrite strādā mūsu saimniecībā par materiālu uzskaites grāmatvedi. Vecākais dēls Artūrs pabeigs 5. klasi, Baiba — 2. klasi, bet Roberts juniors savas skolas gaitas sāks šoruden.

JAUNSAIMNIEKI

Margots Jerkins ir mūsu ciema trīspadsmitais jaunsaimnieks. Viņam piešķirta zeme 39 ha platībā. Brīvais zemnieks iekārtojās uz agrāko «Daviņu» saimniecības zemes un domā sev celt māju, ko sauks «Laimas» vārdā.

Par jaunsaimnieku gribēja kļūt arī «Egotu» mājas saimnieks Pēteris Klešs. Viņš izteicis vēlēšanos apsaimniekot 25 hektārus kopsaimniecības zemes. Valde ieteica P. Klešam pagaidīt līdz rudenim, jo kolhozā jau bija sākusies sēja un sējplatību lielumu mainīt bija par vēlu.

Skolēniem būs daudz darba

Cienījamie skolēni un ciema bērnu vecāki! Atkal beidzies mācību gads un klāt ilgi gaidītā vasara. Tāpat kā katru gadu, arī šoreiz saimniecība gaida mazo talcinieku palīdzību. Krieti samazinājies pilsētas LOTOS vienību skaits, tādēļ galvenais kolhoza biešu kaplēšanas smagums būs jāiznes Jaunburtņieku skola. Citādi mūsu lopiņiem ziemā būs jāiztiek bez sakņu garduma. Jādā, ka zēni un meitenes netaupīs spēkus arī palīdzot saviem vecākiem mājas darbos un kolhoza fermas apkopjot. Nākošajā gadā brīvdienas piešķirsim visiem, kas, uzsākot mācības trešajā klasē, būs nostrādājuši noteikto darba dienu minimumu, neatkarīgi no tā, vai viņu vecāki strādā kolhozā vai citur. Atgādinām nepieciešamo izstrādes dienu skaitu:

Pēc 2. un 3. klases — 10 dienas,

pēc 4. un 5. klases — 15 dienas,

pēc 6. un 7. klases — 20 dienas,

lielākiem skolniekiem — 25 dienas.

Kolhozs lūdž palīgā arī mazos pirmklasniekus. Bet pēc darba, kā jau brīvdienās, visiem iesakām labi atpūsties.

Pavasara meitene

Pavasariņi sākoties mūsu ciemā savu dzīvi sāka maza meitenīte Ineta Laane. Tas bija 21. martā. Sveicam laimīgo māmiņu, mūsu kolhoza lopkopēju Edīti Laani un tēti Vari Skudru!

Vēl neesam sveikuši arī kādu jauno pāri, kas savu kopdzīvi sāka jau pērnā gada beigās. Tie ir tēlkopēja Ludmila Stadņišina un būvstrādnieks Vladimirs Jerofejevs. Vēlam laimīgu kopdzīves taku!

DEJOTĀJU PANĀKUMS

Tūdalīn, tagadīn!

Bērsainieši danco —

Cits ar vīzēm, cits ar zeķēm,

Cits ar basām kājām.

Mūsu ciema tautisko deju kolektīvs būs XX Vispārējo Dziesmu svētku dalībnieks. Priecīgo vēsti bērsainieši uzzināja, kad bija beigusies deju kolektīvu skate 7. aprīlī. Divpadsmit kolektīvu konkurencē mūsu deju meistari ieguva 5. vietu. Paldies deju kolektīva vadītājam Ričardam Ķirpim un repetitorei, VĪVVKV skolotājai Liesmai Erglei.

Kolektīvā iesaistījušies 17 dejotgribētāji. Astoņi kolektīva locekļi mācās VĪVVKV, bet pārējie ir mūsu ciema iedzīvotāji. Tādēļ priecājamies kopā ar Aigaru Kezberu, Ligitu Garseli, Gunitu Keziku, Gunu Krūmiņu, Raisu Garseli, Egļu, Krolli, Ingu Ohdalderi, Jāni Kukianu un Andu Krolli. Anda ne tikai prot labi dejot, bet arī aprūpē kolektīvu ar tērpiem. Viņa arīdžan rūpējās par kolektīva locekļu savlaicīgu nokļūšanu mēģinājumu vietās.

Viennēr atsaucīga, nodrošinot deju kolektīvu ar transportu, bija dispečere Renāte Krakope. Sevišķa pateicība pienākas autobusa šoferim Jānim Tilīkam, kurš nekad neatteica, kad vēl nakti dejotājus vajadzēja izvadīt pa mājām. Tāpat atsaucīgi bija arī Viktors Salmanis un Verners Ozols. Jācer, ka autobuss netiks liegts arī republikas deju svētku laikā, bet tagad mūsu dejotājiem novēlēsīm vēl raitāku deju soli Rīgā no 5. līdz 8. jūlijam.

ZELTA MŪŽI

Paldies par Tavu mīto darba taku,
Paldies par lauku solim doto mūžu!

Aprīlī bērsainieši pavadīja pelnītā atpūta 19 kolhoza veterānus. Visu darba mūžu mūsu kopsaimniecībā aizvadījuši traktorists Oļģerts Gulbis un Gunārs Līcis, slaucēja Rīta Līce, laukkopēja Skaidrite Janvāre un krāvējs Imants Laiviņš. Tāpat daudzi gadi kolhoza fermās aizvadīti arī Ellījai un Pēterim Burceviem, laukkopējam Arnoldam Bērziņam, atslēdzniekam Vitautam Zelīņam, kā arī viņa sievai Tatjanai. Ilgus gadus dažādos vadošos amatos ir nostrādājuši Antonija Grūsle. Lauku brigādē ilgi pūlējies Aleksandrs Jelisejevs, bet tagad viņš kļuvis par ragaviņu, izkapšu kātu, grābekļu un citu vērtīgu saimniecības mantu meistarū. Par santehniķiem visu laiku strādāja Gunārs Duksis un Edgars Duksis. Savus labākos gadus lopkopībai atdevušas Laimdota Kuvaņņikova, Aina Šveicare un mūsu pēdējo gadu labākā slaucēja Ārija Sakne. Pensiju turpmāk saņems arī Anna Ūbele un Berta Pētersone.

Par atvadu brīžu skaistumu visvairāk rūpējās Dzintra Burceva. Pensionārus ar skaistiem apsveikuma vārdiem pelnītā atpūta pavadīja Inga Ulmane, un mazie pirmklasnieki katram pensionāram vēltīja mazu dzejojīti. Pēc tam sekoja saviesīgs vakars ar bufetes klātbūtni. Tos, kuri vecumdienās nav zaudējuši dejas mundrumu, droši vien iepriecināja arī Gulbenes lauku kapella «Senci».

Celtnieki liek vilties

Kolhoza valdes sēdē tika izskatīts celtniecības stāvoklis saimniecībā. Izskatāmā jautājumā ziņotāja lomā uzstājās Atis Paegle:

— Šī gada trīs mēnešos esam izpildījuši būvdarbus par 69 tūkstošiem rubļu, no tiem 34 tūkstoši ir apgūti ar saimniecības spēkiem. Lielākie apjomi saistīti ar remontdarbiem. Stipri aizkavējusies aizsāktu objektu celtniecība. Joprojām izjūtam vajadzīgās tehnikas trūkumu. Nav ne buldozera, ne iekrāvēja. Pēdējā laikā celtnieki pat granti mašīnās krauj ar lāpstām. Būvmateriāli saimniecībā ir, bet nav transporta, lai tos aizvestu uz objektiem. Neviens kolhozā negrib atbildēt par kārtību grants karjeros. Brauc un ved ko un kā katrs grib. Tai vietā, lai dubļos iebētu pamatslāni, tur sagāž labo granti. Pie mums ir ļoti slikta sadarbība starp speciālistiem.

R. Bernis: — Vienreiz jābeidz vainot citus speciālistus. Pašam jācenšas ar citiem speciālistiem kontaktēties un censties panākt sev vēlamo rezultātu, nevis priecāties par to, ka dažs tavas vēlmes un priekšlikumus noraidījis. Mūsu būvdarbu vadītājs, šķiet, dzīvo ar domu: ja neatbalsta, tad neatbalsta, arī pašam nekas nav jādara.

A. Paegle: — Tā tomēr nav taisnība, ka neko nevar darīt. Esam saremontējuši cūku fermu Brenguļos, lai turpmāk tur audzētu teļus. Vāksēnu mājā beidzam mūrēt krāsni. Vāksēnu govju fermai salabosim ceļu. Vēl jaunajam ceļam jāuzber grants. Pie Tumšu fermas ķersimies tūdaļ pēc naftas bāzes pabeigšanas. To mums palīdz veikt 9. CRBP kolektīvs. Intensīvi zāģējam dēļus. Mēneša beigās gateri būs pamaz baļķu.

R. Bernis: — Jau trīs gadus runājam, ka pašu saimniecībā būtu jāsak zāģēt jumta dēļus.

A. Paegle: — Man nav laika risināt tādus jautājumus.

R. Bernis: — Vai mēs varam palīdzēt ar būvmateriāliem skolas direktora mājas celtniecībā?

A. Paegle: — Ko vēl nevarējās? Es tikai gādāšu ķieģeļus, bet kol-

hozs tos iztirgos individuālajiem būvētājiem. Cik ilgi vēl man būs jāstrādā par šoferi būvmateriālu sagādniekam Edgaram Lazdiņam? Vai tiešām kolhozs nav spējīgs nodrošināt sagādnieku ar transportu?

R. Bernis: — Tik laba ziema celtniecībai sen nav bijusi un varbūt tik drīz vairs nebūs. Diemžēl iespējas netika pienācīgi izmantotas. Joprojām turpinās pierakstījumi celtniecības darbu apjomiem. To spilgti pierādīja tā saucamās Spurava brigādes darbs, ceļot māju Uldim Licim. Kad cēla kolhozam, tad pelnīja 250 rubļus. Kad šai gadījumā darbi tika precīzāk uzskaitīti, tad nopelnīja tikai 80 rubļu.

Regulāri pazūd celtniecības inventārs. Betona maisītāji ir izmēti visās malās. Revīzijas komisijai ir jānoskaidro, kas ir pazudis un jāpiestāda valdei zaudējumu summa, lai varam to piedzīt no vainīgajiem. Celtniecības darbs pie mums joprojām ir vairāk kā neapmierinošs. Atim Paeglem steidzīgi jāizmaina sava attieksme pret darbu, pretējā gadījumā man jāatzīst, ka tāds būvdarbu vadītājs mums nav vajadzīgs.

A. Paegle: — Es varu arī aiziet!

«BDR» piebilde: — Ir pagājuši tikai daži mēneši no tā brīža, kad valde izskatīja celtnieku darbu un atzina to par nepieņemamu. Tikai abi būvdarbu vadītāji no iepriekšējā nav izdarījuši nekādus secinājumus. Vai tiešām rudenī runāsim par to pašu atkal, lai secinātu, ka neviens objekts joprojām nav nodots? Pagaidām A. Paegles apgalvojumam, ka celtniecības objektos tiek dūšīgi strādāts, ir tukša skaņa. Tur taču redzam pilnīgu kiusumu! A. Paeglem jāatceras, ka būves vīru palīdzību gaida arī ilggadējie kolhoznieki. Pagaidām Atis viņus tikai māna ar solījumiem.

Un visbeidzot par attieksmi ar citiem speciālistiem: neviens pie A. Paegles piedāvāties nesteigs, tātad viņam pašam jābūt sabiedriskākam.

DAŽĀDAS ZIŅAS

Sajūsmināti par agro pavasari, sējas darbu sākumu ar krietnu alkohola devu aplācija traktoristi Juris Dombrovskis, Vladimirs Petrovs, Ivars Heidemanis, Vilis Ragainis, Juris Gulbis, Jānis Ragainis, Andis Kukians, metinātāji Sandris Melgailis un Andris Jandāls, kā arī atslēdznieki Jānis Ungurs un Modris Ragainis. Visiem stiprās dziras milētājiem valde izteica rājienu.

* * *

Par artēzisko aku neapmierinošu sanitāro stāvokli meliorators Juris Gulbis izpelnījies nopelumu. Jurim Gulbim jāizstrādā pasākumu plāns sanitārijas trūkumu novēršanai.

* * *

Jaunzēmes fermā govīm nebija dzeramā ūdens. Lopiņi tādēļ «norāva» pienu. Pie 70 kg piena samazinājuma par vainīgu tiek saukta iecirkņa zootehnike Gita Goļča un fermu mehāniķu brigādes brigadieris Staņislavs Didelis. Abiem speciālistiem vajadzēs kolhozam atmaksāt radītos zaudējumus.

* * *

Vairāki kolhoznieki izteikuši vēlēšanos no kopsaimniecības aiziet. Turpmāk Bērzaīnē vairs nestrādās slaucēja Grieta Priede un viņas meita, jaunā laukstrādniece Aiga Priedite. No kolhoza aizgājušas arī laukstrādnieces Inta un Dagmāra Knospiņas. Par kolhoznieku vairs nevēlas būt arī mežstrādnieks Aldis Diura. Lauku brigādes darbs par smagu šķitis arī Solvitai Ogņevai, kura turpmāk ēdnīcā mazgās traukus.

* * *

Martā arodkomitejas priekšsēdētājs Aivars Kangars bija izskaidrojis dažādu atvieglājumu piešķiršanas sistēmu. Tie ir atvieglājumi, kuri pienākas papildus, bez valsts dotajām priekšrocībām. Ja kāds tos nesāņem, tad griezties pie Rutas Kezikas vai Aivara Kangara.

Dzintrais jauns pienākums

Degvielas noliktavas pārzine Dzintra Burceva uzņēmusies kolhoza kultūras darba organizatores pienākumus. Turpmāk Dzintra palīdzēs kolhoza valdei un arodkomitejai rūpēties par mūsu kultūras izglītību un atpūtu.

Marta saņēmusi balvu

Kolhoza valde un arodkomiteja par labu darbu un aktīvu sabiedrisko darbību godalgojusi sekretāri Martu Tisu. Mūsu Martiņa ieguva tiesības apceļot Bulgāriju un Rumāniju.

Zootehnikē ievēlēja par deputāti

Mūsu saimniecības galvenā zootehnike, valdes locekle Helga Diura ievēlēja arī par ciema deputāti 15. vēlēšanu apgabala. Tikai viens apgabala vēlētais balsoja pret Helgu. Tiesa gan, vairāki apgabala vēlētie uz balsošanu nebija aizgājuši.

Partiju lietas

Mūsu ciemā beigušas eksistēt PSKP pirmorganizācijas. Gan skola, gan kolhozā visi komunisti ir izstājušies no PSKP un nolikuši savas biedra kartes. Kolhozā pašlaik veidojas Latvijas Neatkarīgās komunistiskās partijas pirmorganizācija.

Arodkomiteja glābusi Austri

Arodkomiteja lūdza kolhoza valdi, lai tā mikstina Austrim Sniedzem piespriesto sodu par nelikumīgu malkas ciršanu. Valdes loceklis saskatīja attaisnojošus momentus un vainīgajam jāmaksā tikai 10 procenti no agrāk piespriestās skādes.

Gribat cukuru?

Tad jākaplē bietes! Visiem bērzaīniešiem, kuri gribētu audzēt cukurbietes apmaiņai pret cukuru, 2. jūnijā no 10 līdz 12 jāierodas Brenguļu ceļgalā pie biešu lauka. Aivars Kangars tad iedalīs vagas, kuras katram salduma gribētājam jāizravē.

Skolotāja no Rīgas uz Valmieru!

Ar startu pie Brīvības pieminekļa Rīgā maija 20. datumā startēja supersolojums 107 km distancē. Tā devīze ir «Brīvību Latvijai!». Interesanti, ka apmēram 260 dalībnieku pulkā ceļā devās arī Jaunburtņieku skolas fizikultūras skolotāja Dace Zandere. Diemžēl otrs mūsu ciema pārstāvis, skolas direktors Vilmārs Zeme, savu pieteikumu atsauca. Sasniedzot Valmieras rajona robežu, D. Zandere spēki šķita esam galā, tomēr pedagoge parādīja istu virišķību un šinīšēja pie Simaņa baznīcas, izcīnot 5.—6. vietu sieviešu konkurencē. Lielo attālumu D. Zandere bija veikusi 16 stundās un 53 minūtēs. Vai kāds no Bērzaīnē vīriem nākošgad lūkos vinnēt jauno skolotāju? Laikam jau tas katram vis nebūs pa spēkam.

Bērzaīnieši balsoja par neatkarību

Rīgā Daugavas stadionā notika Latvijas Tautas deputātu sanāksme. Sporta arēnā pulcējās vairāk nekā astoņi tūkstoši mūsu republikas deputāti. Rīgā ieradās arī Bērzaīnē ciema deputāti L. Brode, V. Auniņa, G. Purmale, L. Garsele, G. Krūmiņa, A. Jandāls, A. Kangars, B. Krastiņa un J. Tiliks. Kopā ar ciema deputātiem bija arī mūsu rajona padomes deputāts Roberts Bernis.

— Mēs, Vislatvijas Tautas deputātu sapulces dalībnieki, griežamies pie jums, Latvijas iedzīvotāji, un aicinām jūs iesaistīties Latvijas republikas valstiskās neatkarības atjaunošanas darbā, — par šādu aicinājumu nobalsoja vairāk nekā astoņi tūkstoši klātesošo tautas deputātu. Par to balsoja arī visi bērzaīnieši.

ARODAKTĪVOS

Rīgā notika Latvijas Lauksaimniecības arodbiedrības I kongress. No mūsu rajona tika izvirzīti 32 kandidāti, viņu vidū arī bērzaīniešis Aivars Kangars. Kongresa delegāti izvēlēja laucinieku arodbiedrības lideri — tas ir Kārlis Rihtenbergs. Valmieras rajona lauku arodbiedrību turpinā vadīt šai amatā jau ilgstoši strādājošais Jānis Keihs.

Ja gribat malku

Marta un aprīļa valdes sēdēs nācās izskatīt A. Sniedzē lietu par nelikumīgu malkas ciršanu. Izrādījās, ka A. Sniedze nav zinājis kārtību, kā tikt pie malkas likumīgi.

Ja iedzīvotājiem ir vajadzīga malka, tad vispirms ir jāgriežas pie kolhoza mežsarga. Viņš ierādīs vietu, kur malku gatavot. Pēc tam jāsamaksā kolhoza kasē mežsarga aprēķinātā summa un ar samaksas kviti atkal jāgriežas pie mežsarga, kurš izrakstīs ciršanas orderi. Un tikai tad, kad ir saņemts orderis, var iet mežā un zāģēt.

Līdz šim viena ģimene varēja iegādāties 15 sterus. Turpmāk malka tiks ierādīta sanitārajās un kopsanas cirtēs, t. i. — izlases veida cirtēs. Tad malku varēs sacirst pēc vajadzības, neierobežotā veidā.

Nelielas izmaiņas ir arī lietkoku iegādē. Individuālie būvētāji un privātmāju īpašnieki būkokus varēs iegūt no sanitārajām cirtēm līdz 30 kubikmetriem bez īpašas atļaujas no valdes. Tā būs vajadzīga, ja lietkokus gribēs zāģēt kailcirtēs.

Celīnu naudas cenas pārdošanai II grupas mežos:

Koku sugas	Lietkoksnes cena (rubļ./m³)			Malka (rubļ. par m³)
	resnā	vidējā	tiēva	
Priede	10,30	8,70	6,70	1,10
Lapegle	6,20	5,30	4,00	1,45
Egle*	8,30	7,10	5,30	1,00
Melnalksnis, liepa, bērzs	3,70	3,20	2,40	1,60
Ozols, osis, kļava	18,60	15,90	11,90	1,90

* Apseji un baltalksnim — malkas cena.

Kolhoza biedriem jāmaksā tikai 50 procenti no šīs vērtības.

L. BRODE, meža tehniķe, apzaļumotāja

Revidentu joprojām ir daudz

Tāds viedoklis izteikts jau atkārtoti un tādēļ revīzijas komisijas sastāvs atkal sarūcināts. Agrāk revidēja 19 cilvēki, tagad kopsapulcē apstiprinātas tikai septiņu pārbauzītāju pilnvaras. Tie ir Antonija Grūsle, Jānis Bergs, Ārija Lūsiņa, Ausma Zariņa, Vēsma Pļavniece, Anna Ekste un Aivars Brods.

Ciema individuālo māju īpašnieku zināšanai

Sogad remontiem paredzētie būvmateriāli tiek dalīti ar pagastu izpildkomiteju starpniecību. Esam saņēmuši iedalītos būvmateriālu fondus remontiem (ne celtniecībai), tādēļ lūdzam pieteikt savas vajadzības, lai sadalīto fondu sarakstu varētu iesniegt Tirdzniecības centrā. SCO vairs būvmateriālus nedalīs un pieteikumus nepieņems.

VIJA AUNIŅA,

ciema izpildkomitejas priekšsēdētāja

DEPUTĀTU PADOMĒ

Maija sesijā deputāti apspriedis lēmuma projektu par līdzekļu ieskaitīšanu ārpusbudžeta kontā. Lūdzam visus bērzaīniešus apspriest šo projektu un saviem deputātiem vai ciema vadībai izteikt priekšlikumus. Jūnija sesijā projekts tiks pieņemts par lēmumu un to visiem vajadzēs izpildīt. Tāpēc savi priekšlikumi jāiesniedz līdz 5. jūnijam. Tagad par pašu projektu.

Par savas dzīves un darba vietas nesakopšanu iedzīvotājiem un organizācijām jāmaksā sods 25 līdz 200 rubļu apmērā, bet, ja tišuprāt tiek bojāti sējumi, stādījumi, ceļi un ēkas, sods būs 25 līdz 100 rubļu apjomā. Ja tam neparedzētās vietās izgāzti atkritumi vai citādi piesārņota apkārtnē, tad jāšķiras no naudiņas 50 līdz 200 rubļu apjomā. Ja kāds domā nekopt savu sakņu dāru, tad viņam jāšķiras no 25 līdz 50 rubļiem. Bez tam naudas sods neatbrīvo no nekārtību novēršanas. Ja desmit dienu laikā stāvoklis netiktu labots, tad sods būtu jāliek vēlreiz. Projektā paredzēts arī atbalstīt nekārtību uzraudītājus un viņiem izmaksāt prēmiju līdz 50 procentiem no iekasētās summas.

Tātad, bērzaīnieši, pārdomājiet šos priekšlikumus un ziņojiet savam deputātam! Kad viss būs izlemts, tad debatēt būs par velti un sliņķiem būs jāmaksā nauda.

MĒS UN PILSONU KUSTĪBA

Tapat kā visur Latvijā, arī pie mums notika Latvijas republikas pilsoņu kongresa delegātu vēlēšanas. Tajās mūsu pagastā piedalījās 419 ciema iedzīvotāji. Seši kongresa delegāti pie mums ieguva vairāk nekā 300 balsis. Visvairāk — 350 balsis — ieguva Inese Vinklere. Pārejie atzītākie bija Eriks Vēbers, Juris Helds, Juris Vinters, Artūrs Narbutis un Andris Piebalgs. Kā redzams, mūsu domas bijušas tādas pašas, kā vairumam rajona iedzīvotāju, visi mūsu favorīti kļuva par kongresa delegātiem. Bet pieci kandidāti — E. Balodis, D. Čakure, L. Grunckis, B. Melķe un M. Papeļo — atbalstu neguva Bērzaīnē un netika ievēlēti arī rajona mērogā.

Patikami, ka sevišķu aktivitāti Pilsoņu kongresa vēlēšanu rīkošanā izrādīja mūsu tautfrontiešu Domes locekļi Andris Jandāls, Ilze Doķe un Marta Tisa, noderēja Jāņa Tilika, Ludmila un Aivara Brodu, kā arī Vīnetas un Aivara Krastiņu palīdzība. Kā zināms republikas Pilsoņu komitejas sastāvā tika ievēlēts Eriks Vēbers, kurš šai sakarā vairs nevada pilsoņu kustību rajonā.

Pilsoņu komiteja ievēlēja arī mūsu pagastā. Par komitejas locekļiem kļuvuši Ludmila Brode, Aivars Brods, Marta Tisa, Kārlis Tīss, Jānis Okdalders, Aivars Kangars, Valters Ragainis, Kārlis Maslovskis un Andris Jandāls. Pirmajā sapulcē par pagasta Pilsoņu komitejas priekšsēdētāju ievēlēja mežstrādnieku Aivaru Brodu.